

פרשת קדושים

וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר, דַּבֵּר אֶל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: קְדָשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם. וַיִּקְרָא יְיָ א-ב
 זֶה שִׁכְתוֹב בְּכָל מְקוֹם 'אֲנִי ה'', שֶׁכֵּן דְּבַרֵי תוֹרָה עֲנִיִּים בְּמִקְוֹם אֶחָד וְעֲשִׂירִים בְּמִקְוֹם אַחֵר, שְׂאִינֵן אֵלֵא קְדוּשָׁה, שְׂנֵאמֵר 'כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם'.
 דְּבַר אַחֵר, אֵינֵן אֵלֵא זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם, שְׂנֵאמֵר 'אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם' (פְּסִי לו').
 דְּבַר אַחֵר, אֵינֵן אֵלֵא יִרְאָה, שְׂנֵאמֵר 'וַיִּרְאֵת מֵאֲלֹהֵיךָ אֲנִי ה'' (פְּסִי יד).
 דְּבַר אַחֵר, אֵינֵן אֵלֵא גְזִירָה, שְׂנֵאמֵר 'וַיִּשְׁמְרֵתְּ אֶת כָּל חֻקֹּתַי וְאֶת כָּל מִשְׁפָּטַי וְעֲשִׂיתֶם אֶתֶם אֲנִי ה'' (פְּסִי לז).
 דְּבַר אַחֵר, אֵינֵן אֵלֵא קְדוּשַׁת אָדָם, שְׂנֵאמֵר 'אֲנִי ה' מְקַדְּשְׁכֶם' (וַיִּקְרָא כ, ח), וְנֵאמֵר 'אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים' (כ, כד).

הַצִּירוּף 'אֲנִי ה'' מוּפָּיעַ פְּעָמִים רַבּוֹת בְּפִרְשָׁה כְּנִימוּק סְתָמִי לְמִצְוֹת הָאֲמֹרוֹת בֵּה. הַדְּרָשָׁה מוֹנֶה חֲמִישָׁה הַסְּבָרִים לְבִיטוּי זֶה וְלַחֻבָּה לְקִיּוּם אֶת הַמִּצְוֹת.

(מֵתוּךְ 'צַהַר תַּעֲשֶׂה לְתִיבָה' - רוֹנֵן אַחִיטוֹב)

פרשת שבוע - נעמה סט

04:51←04:56	זמן תפילין /טלית	19:04	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	19:15	14:00 מנחה
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45	שחרית א'
08:20	שחרית ג' (בביה"ס)	08:30	שחרית ב'
09:12←09:15	סוף זמן ק"ש	17:40	13:30 מנחה
13:15	מנחה א' (בחד"א)	18:00	שיעור-גילי זיוון
19:15	מנחה שיעור וערבית	14:15	מנחה (בני-עקיבא)
19:29←19:25	שקיעה	17:10	לימוד "מדור לדור"
20:10	ערבית	20:01	צאת השבת

שִׁבְת
 שִׁלּוּם

?

"וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדושים תהיו" מלמד שהפרשה נאמרה בהקהל מפני מה נאמרה בהקהל מפני שרוב גופי תורה תלויים בה.

זוהי דרשת הפתיחה של הספרא (מדרש התנאים לספר ויקרא) לפרשת קדושים. התנא דורש כי פרשה זו נאמרה במעמד הקהל, "מפני שרוב גופי תורה תלויים בה". ואכן, פרשה זו, ובייחוד פרק י"ט הפותח אותה, היא אוסף מפורט אך תמציתי של מצוות מכל תחומי התורה – עשה ולא תעשה, מצוות מוסריות ומצוות מתחומי הקודש – שרובן המוחלט אכן מופיעות במקומות אחרים בתורה.

אולם על מנת להבין מדוע לפי המדרש נאמרה פרשה זו בהקהל, נפנה לעיין בפסוקים הפותחים את פרשת הקהל בספר דברים (ל"א, י"ב):

... מִקֶּץ שִׁבְעַת שָׁנִים בְּמַעַד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בָּחַג הַסִּכּוֹת. בָּבֹא כָל יִשְׂרָאֵל לְרֵאוֹת אֶת פְּנֵי ה' אֶל-לֵהֲיִךְ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם. הַקְהֵל אֶת הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַטָּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלְמַעַן יִלְמְדוּ וְיִרְאוּ אֶת ה' אֶל-לֵהֲיִכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבַרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת...

שתי דרישות כוללניות מופיעות בפסוקי פרשת הקהל: הראשונה היא קריאת התורה מול כל העם, והשנייה היא קריאת "כל דברי התורה". לדעתי, שתי סיבות אלו עומדות ביסוד החיבור שבמדרש בין פרשת קדושים למעמד הקהל.

לשון הפסוק בפרשת קדושים, "דַּבֵּר אֶל כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", חורגת מהנוסחה הקבועה בתורה "דבר אל בני ישראל". מתוך חריגה זו, מקושר הפסוק לתיאור מעמד הקהל בספר דברים: "תִּקְרָא אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם". ההזדמנות לדבר אל כל עדת בני ישראל, כפי שנדרש בפרשת קדושים, היא במעמד הקהל, כאשר כל העם מתכנס לשמוע את דברי התורה.

בנוסף לכך, העובדה ש"רוב גופי תורה תלויים בה" בפרשת הקהל מאפשרת לקיים באמצעות קריאתה את הדרישה לקרוא "אֶת כָּל דְּבַרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת". נראה כי המדרש מתמודד עם הקושי בפסוקי ספר דברים – היאך אפשר לקרוא במעמד אחד רצוף, מול כל העם, את כל דברי התורה? לא סביר שיקראו במעמד זה את חמשת החומשים מראש ועד סוף מפאת אורכם, ולכן הספרא יוצר את החיבור בין הפרשיות, ודורש כי הפרשה שנאמרה במעמד הקהל היא פרשת קדושים.

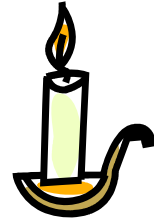
עוד יש לציין כי ככל הנראה מדרש זה נדרש להלכה ולא רק כדרשה נאה, ולדבריו כך היה נהוג כאשר מעמד הקהל היה נוהג. אמנם מצאנו דעות חלוקות בספרות התנאים (ראו לדוגמה משנה סוטה ז, ח), אך גם דרשות אלה מבקשות להתמודד עם הקושי שבדרישה לקרוא את כל דברי התורה באזני כל ישראל. דומה שהדרישה בספרא היא המצומצמת ביותר, באשר היא דורשת לקרוא פרשייה אחת קצרה "שרוב גופי תורה תלויים בה".

מברכים ר"ח אייר שיחול ביום א' ו-ב' מפטירים מחר חודש (שמואל א', כ')

אין אומרים "אב הרחמים".

(לוח ארץ ישראל - הרב טוקצינסקי)

חודש אייר

.. " "

(תשע"ב)	ג' אייר- יום פטירתה של חברתנו ציפורה גינזברג ז"ל
(תש"ע)	ז' אייר- יום פטירתו של חברנו נתן קאופמן ז"ל
(תשע"א)	ז' אייר- יום פטירתה של חברתנו עליזה שטיינמץ ז"ל
(תשכ"ט)	י' אייר- יום נפילתו של בננו אריק רון ז"ל
(תשע"ג)	י"ג אייר- יום פטירתו של חברנו חיים אפשטיין ז"ל
(תשס"ג)	ט"ז אייר- יום פטירתו של בננו שלמה בן צבי ז"ל
(תשס"ה)	כ"ה אייר- יום פטירתו של חברנו דוד (הפה) גולדמיט ז"ל
(תשס"ט)	כ"ה אייר- יום פטירתו של חברנו יחזקאל זוהר (זומברה) ז"ל
(תשע"ד)	כ"ו אייר- יום פטירתו של חברנו זאב רויך (גינגלי) ז"ל
(תשט"ו)	כ"ז אייר- יום פטירתו של חברנו שלום אולרייך ז"ל
(תשס"ה)	כ"ט אייר- יום פטירתו של בננו עודי רום (רויך) ז"ל
(תשס"ט)	כ"ט אייר- יום פטירתה של חברתנו נעמי אילן ז"ל

השבת מתארחות בקיבוץ בנות ממדרשת לינדנבאום (ברוריה).

בערב שבת נקיים קבלת שבת ותפילת ערבית במועדון לחבר.

נתחיל בקריאת שיר השירים ב-19:10 בדיוק.

כולן מוזמנות!

-

"

את השיעור בשבת (בשעה 18.00) תעביר גילי זיוון

נושא השיעור: "על גאולה וגאולים – מפסח ליום העצמאות"

לקראת טקס יום הזיכרון לחללי צה"ל ונפגעי פעולות האיבה - בבית ספר דע"ת

(באולם הספורט)

בכל שנה כאשר מסתיים הטקס, יושב צוות הטקס ורושם מסקנות ותובנות שימשו אותנו בשנים הבאות. בעקבות דברים שכתבנו בשנה שעברה, נביא כאן כמה פרטי מידע חשובים ובקשות.

בהזדמנות זו נודה לרבים וטובים בקהילתנו המסייעים בארגון הטקס והפקתו.

אין ספק שרק בהתגייסות משותפת זו ניתן להעמיד טקס כה גדול ומכבד.

מספר בקשות לנו במיוחד לקהילת סעד:

א] אולם הספורט ייסגר לפעילות – ביום שני ר"ח אייר, 9.5 בשעות אחר הצהריים ינוקה האולם ביסודיות לקראת הטקס. וביום שלישי בבוקר תועמד בו תפאורה ויתקיימו בו חזרות כלליות. **מיום שני בצהריים ועד יום רביעי בצהריים לא יוכלו להתקיים פעילויות ספורט באולם.** חוגי הכדורסל יתקיימו במגרש המוצלל בבית ספר החדש.

ב] רכבים - החנייה הקרובה לאולם הספורט תהייה שמורה למשפחות השכולות בלבד. סדרנים יכוונו את התנועה במקום. **בשל צמצום מקומות החנייה, בבקשה הימנעו מהגעה ברכבים. השאירו את הרכבים ליד חדר האוכל או בחניית חנון קסלר והגיעו ברגל.**

ג] קלנועיות ואופניים – אנא החנו בצדי האולם, במגרש הספורט הפתוח או בחניית האופניים של המנהלה (חדר אוכל הנוער החדש). **אין לחסום את שביל ורחבת הכניסה לאולם בקלנועיות ואופניים.**

ד] הגשת עזרה ראשונה – בקשה מכל הרופאים, אחיות, פרמדיקים, חובשים, מע"רים וכדומה, **הביאו עמכם לאולם תיק או תרמיל עזרה ראשונה שברשותכם, בתקווה שלא נזדקק להם.**

ה] הגעה מוקדמת של כלל הציבור - היות והמשפחות השכולות מלוות בחיילים, הן תלויות בחיילים המלווים אותן ואינן יכולות להקדים בואן לאולם. **נבקש מן הציבור הרחב להקדים בואן, לא להתיישב במקומות המסומנים למשפחות השכולות ולכבד בנוכחותו את המשפחות השכולות בכניסתן.**

ו] הסעות התלמידים - היות ולמועצה מספר בתי ספר רב ומספר אוטובוסים מצומצם, ביקשנו להיות בית הספר שתלמידיו יוסעו ראשונים. בשל כך על תלמידינו לצאת מן האולם מיד בתום הטקס להסעות. **אנא פנו את הדלתות ליציאת התלמידים ראשונים בסיום הטקס.**

שנזכה לזכור את הנופלים, לכבד את משפחותיהם, ולשמוח בתקומת ישראל בארצו בעזרת ה' יתברך.

תודות מראש על שיתוף הפעולה של כולכם,

בשם צוות יום הזיכרון:

בליל שבת ופסח – קיבלנו מהרב תדריך רוחני אחרון, רגע לפני ליל הסדר, המסכם ומתמצת את משמעות החג. ושוב חידוש! יצאנו מעבודות ל...עבודות. את עבודות מצריים המרנו בעבודות הא-לוהים והמטרה סומנה בצורה ברורה מראש: "...בהוציאך את העם ממצרים **תעבדו** את הא-לוהים על ההר הזה", ובהמשך: "...שלח את עמי ויעבדני...". בשעבוד מצריים על שלל חסרונותיו היה טמון פוטנציאל עצום - העם הנבחר הגיע עם 'הכנה' לעבודות והקב"ה רק החליף את המינוס בפלוס. בני ישראל שוחררו משעבוד חסר תוחלת לבשר ודם וזכו בחירות המאפשרת להם לעבוד את הבורא בלב שלם.

בחג למחרת – עסקנו בשיעורו של הרב שראל רוזנבלט בנושא "חירותו של האדם מול חירותו של אלוקים". בתום ששת ימי הבריאה, הקב"ה מפנה את מקומו לאדם ומעניק לו את האפשרות להיות שותף בעבודת הבורא ולתקן את הדרוש תיקון, מתוך בחירה חפשית. החופש והעצמאות שניתנו לאדם יכולים להתממש רק בזמן שחוקי העולם הם קבועים והוא יכול לשקול את צעדיו הבאים בצורה בטוחה. מכאן, שחירותו של האדם המאפשרת לו בחירה חפשית, תלויה בצמצום חירותו של הבורא לשנות סדרי עולם בכל רגע נתון. הרב שראל השווה זאת לילדים הזקוקים לסביבה יציבה וגבולות ברורים בכדי להתפתח, כתנאי הכרחי לעבודתו של המחנך. לו היה העולם מתנהל על דרך הנס באורח קבע וללא חוקים ברורים, לא היינו זוכים בחופש הבחירה, היות ולא היינו מסוגלים לתכנן או לשקול כראוי את הצעד הבא. גם החוקים החברתיים שאליהם אנו כפופים, מעניקים לנו חירות בכך שהם מונעים מהאחר לנהוג בנו על פי שרירות לבו (גיון לוק – על הממשל המדיני). כך, לגמרי במקרה, הגענו לאותה הנקודה אליה הגענו גם בשיעורו של הרב בליל החג - חירותו של האדם יכולה להתקיים רק כשהוא משוחרר משיגיונות בשר ודם וכפוף לחוקים ולמצוות אשר נועדו מלכתחילה לטובתו.

ביום שלישי, ג' חוה"מ – בבוקר, נאספו חברים רבים בחדר הנצחה, לשיעור של שקמה כספי יניב: "לך לשלום גשם ובוא בשלום טל". בשיעור נחשפנו לסגולותיו המיוחדות של הטל, אשר להבדיל מהגשם, עולמנו זוכה בו ללא תנאים מוקדמים והוא אינו משמש כתגמול למעשיו של האדם. יתרון נוסף - הטל מתקבל אצל כולם בברכה שלא כמו הגשם שלעיתים נוח לזה ואינו נוח לזה. אנו שמתפללים בעיקר לגשם וסופרים בקנאות כל טיפה, למדנו לתת גם לטל את הכבוד הראוי לו...

בערב, נהנינו מהמסע המוסיקלי "שרים מדרשיר", המפגיש בין שירי ארץ ישראל לפרשות השבוע. דילגנו בקלילות מחומש לחומש וגילינו כיצד התורה הופכת לשיר והשיר למדרש. המופע שנערך ברוח מדור ה"מדרשיר" שפיתח הרב חנן פורת ז"ל בגליונות "מעט מן האור", עושה זאת בצורה מוצלחת וקולחת. הנחייתו של אדם צחי, ששר ומנגן בגיטרה ביחד עם חבריו להרכב המלהטטים בכלי נשיפה והקשה, מחברת בקלילות בין הרגש לשכל ובין מבוגרים לצעירים. מעת לעת, ניבטה אלינו דמותו של הרב חנן פורת ז"ל וחיוכו הביישני, מעל מילות השירים שהוקרו על המסך.

ביום רביעי, ד' חוה"מ - הוזמנו ילדים והורים ללמוד על ענייני ומשמעותו של 'שביעי של פסח'. מדוע הכריזה עליו התורה כיום טוב? ומה בכלל ההבדל בין קדושת השבת לקדושת יום טוב? - מדווח ליאור איל: "התכנסנו בבית המדרש - ילדים והורים, ללימוד משותף לקראת שביעי של פסח, בהובלת הרב ארי ובני משפחתו. דפי הלימוד המושקעים קידמו שיתוף פעולה מוצלח ומעניין עם ילדינו. בסיום הלימוד בחברותא, הרב ארי סיכם את השיעור וכל ילד קיבל ציפור טעים. ישר כוח!". במקביל - העבירה הילה פורגס בסיפן שיעור שעסק במשמעות החיפזון של יציאת מצרים, ומה אנו יכולים ללמוד ממנו לחיים הפרטיים שלנו - מתי ראוי ונכון לפעול בתהליך הדרגתי ומובנה, ומתי כדאי לבחון ב'מסלול המהיר' - בדרך החיפזון.

לאחר מקבץ השיעורים, נערכה על הדשא שליד חדר הפינג פונג "סדנת אצטרובלים" של יצירה וכיף לכל המשפחה בעזרת שפע של חומרים טבעיים ובשילוב רעיונות מקוריים, מבית: "ראש הברוש - סדנאות מיחזור ירוקות". ממשיך ומדווח ליאור איל: "הוזמנו לרחבת הדשא, שם חיכתה לנו סדנת יצירה מחומרים טבעיים. החומרים נפרסו בצורה מסודרת ומרווחת על שולחנות, כיד המלך, תוך ליווי ובחירת דגמים קיימים ו/ או בנייה כיד המיון הטובה. ברקע הושמעה מוסיקה עריבה ואווירת חג שרתה על כולם. מיצינו כל דקה שניתנה - חוויה יצירתית ומהנה. תודה רבה לכל העוסקים במלאכה, על ההשקעה הרבה".

לקראת הצהריים, יצא אוטובוס מיוחד מטעם המועצה (תודה למארגנים, זה לא מובן מאליו...) ובו חבורת הזמר "שדות נגב" שהוזמנה להופיע במסגרת "פסטיבל עין גב - לזמר עברי". הפסטיבל החל עוד ב-1943 כיוזמה מצד שוחרי המוזיקה החברים בעין גב, שהתקשו לצאת העירה ולממש את מאווייהם והשכילו לקבל את החלטה ש"מוחמד יגיע להר". מאז ועד היום הפסטיבל מתקיים בתקופה זו של השנה על חופה של הכנרת וכבר פשט ולבש צורות שונות. את הקונצרטים, המוסיקה הקלאסית והאופרות, כבש והחליף הזמר העברי הקליל, אשר מושך אליו אלפי חובבים מכל הארץ לשלושה ימים של ערבי זמר ומופעים. חבורת הזמר שלנו "שדות נגב" בניצוחו של עזרא מוריאל, הופיעה לקראת תום הפסטיבל וקצרה שבחים רבים בקרב הקהל שהצטרף אליה בשירה. גם מנחת הערב - שרה'לה שרון, שלא נצרה את שבט לשונה במהלך כל המופע, הוסיפה דברי שבח והלל למקהלה ומחמאות למנצח על עיבודיו.

ביום רביעי, ערב יום השואה – התכנסנו לשמוע את הלינה בירנבאום, ניצולת מחנות ההשמדה שבפולין. סיפורה רחב היריעה של הלינה, כשרונה ונכונותה לרדת לעומק הזיכרונות הקשים, רהיטות דיבורה והמרץ בו היא ניחנה, מהווים נכס היסטורי נדיר והזדמנות יוצאת דופן לשומעים להפנים את הסיפור ולהעבירו הלאה.

פסח כבר מאחורינו, ובכל זאת ראוי לציין את הפעילות המקסימה בימי חול המועד בפינת החי שלנו, או כפי שהיא נקראת היום "לגעת בטבע". יצא לי לבלות שם יומיים רצופים, בכל פעם עם נכדים אחרים וההנאה הייתה שלמה.

המתחם המה מאורחים ומפעילות תוססת ומגוונת: הלהיט - סיבוב על הסוס, פינת ליטוף נהדרת עם סלסלות קטנות שגם פעוט יכול להחזיק בהן שרקן או ללטף ארנבת, נחש על הזרוע - לאמיצים, תוכים חמודים וידידותיים על הכתף או על האצבע, ברווזים ובעלי כנף משוטטים, פינת יצירה, נדנדות וכמובן קרטיבים מרעננים. אבל מבחינתי גולת הכותרת של הפעילות היו **ילדי סעד** החביבים - קטנים כגדולים, בחולצות ירוקות עם הלוגו של "לגעת בטבע" שהפעילו את כל המשק. הם היו בכל פינה, עוזרים, מסבירים, משמחים, מלאי סבלנות ומקסימים עם האורחים הרבים, למרות שעות רבות של הדרכה. אז יישר כוח לכל העוסקים במלאכה – לרחלי על החזון וההשקעה רבת השנים, לרוני, לבנות השרות וכמובן לילדים שהדריכו. "לגעת בטבע" הוא ממש נכס ומקום נהדר בכל ימות השנה. אני מקווה שגם החיות נהנו ולא סבלו יותר מדי....

בשנת 1957 ואני חברה די חדשה בסעד ואם צעירה, התבקשתי על ידי יעקב דרורי ע"ה לעזוב את העבודות בהן עבדתי (לול ומתפרה) ולקבל על עצמי הוראה של כמה מקצועות בחברת הנוער, כמה נערים ונערות שעמדו להגיע לסעד עם תחילת שנת הלימודים. לא הוסמכתי להוראה, הייתי בוגרת תיכון במגמה ריאלית עם תעודה מעוררת קנאה, היה לי ניסיון בהוראה לתלמידים פרטיים שהתקשו, ובכל זאת מורה לכיתה? התלבטתי ובסופו של דבר קיבלתי על עצמי. חייבים לציין שמורים לא מוסמכים היו חזון נפרץ בימים ההם.

בנצי לנדאו ע"ה היה "המדריך" – כך קראו למה שקוראים היום מנהל חברת הנוער, לבנצי היה ניסיון רב כמדריך וקומונר בבני עקיבא, אבל גם הוא לא היה מוסמך להוראה. פגשנו נערים חדורי הינע ללימודים, הם היו בני 16/17 והגיעו מצפון אפריקה. לא ידענו בתחילת הדרך מה הם עשו בארצות מוצאם, אבל מאוחר יותר התחוור לנו שהיו ביניהם בנים שעסקו בהברחת יהודים לעליה ובפעילויות חסויות שונות ועכשיו הם כאן שוב "ילדים" בכיתה. הם רצו מאד להגיע לתעודת בגרות ואילו המדיניות של האידיאולוגיה החלוצית אמרה שלחלוצים אין צורך בתעודות ובהשכלה... אבל הם הגיעו רחוק. בשעת פרידה בנצי אמר להם שהוא מאחל להם שלא ימצא את שמותיהם בעיתונים. אחרי שנים מעטות הוא קיבל מכתב נרגש מאחד התלמידים לשעבר בו הוא מתנצל ששמו הופיע בעיתון, אכן הוא נבחר לראש מועצת ירוחם! לדאבוני אינני זוכרת הרבה שמות אבל שניים מהם אני זוכרת שכן שמרו על קשר, האחד אדמונד ויצמן הפך למנהל בית ספר והשני יוסי דהאן הגיינג'י שעבד ברפת והקים בעשר אצבעותיו את חברת "אלדן".

אחרי חברת הנוער הראשונה הגיעה עוד חברה שהייתה מורכבת הרבה יותר, חלקם היו בוגרים ממוסד "ביתנו" שנוהל בידי אביו של זאביק בן נון, ילדי עליית הנוער רובם דוברי צרפתית כשפת אם ואחרים נערים מהארץ שהצטרפו לחברה. המדריך היה יהודה שפיצר ז"ל ואני לימדתי כמה מקצועות כמו בחברה הקודמת אלא שכאן הוספתי בכורח הנסיבות גם הוראת אנגלית. החברה היו בכיתה ט' ולידם למדו ילדי סעד בכיתה ט' עם אותם המורים. המנהל של כל העניין היה אברהם זלקין יב"א (אחיה של רותי פינקלשטיין) שיחד עם ועדת חינוך יזמו את השילוב ממניעים של אינטגרציה. ואכן נוצר זוג אחד משותף (בלי שמות...). כאן החברה לא שאפו להרבה, אף כי היו ביניהם תלמידים משקיעים ורציניים, אבל ההינע של החברה הקודמת היה רחוק מהם, הם היו נערים תוססים ושמחים. ובלי קוריוזים אי אפשר – הנערים/ות היו מעבירים ביניהם פתקים בצרפתית, הייתי פותחת וקוראת את אלה שתפסתי. יום אחד מצאתי שגיאת כתיב בצרפתית, כתבתי את המילה על הלוח עם התיקון. שאגה קמה בכיתה – "את הבנת כל מה שכתבנו?" כן זה היה משעשע.

מחברת הנוער הזאת קמו שלושה זוגות בסעד וכמו כן הקשרים עם רבים נשמרים עד היום.

רבים מנערי חברות הנוער שצמחו כאן מודים עד היום לקבוצת סעד שחינכה אותם לערכים רבים שהם לקחו אתם לכל חייהם, למשל רצינות בעבודה ויחס חברי לכל אדם ועוד. אלו זיכרונותיי מהימים הרחוקים ההם.

"... " "

"הילדים של יונה" נפגשים.

א' חול המועד פסח תשע"ו.

כמו בכל שנה, כבר שש שנים, "הילדים של יונה" נפגשים, כשיונה רוזנטלר שטיפלה בנו 12 שנה ברציפות מכיתה א' עד י"ב שותפה מלאה ונוכחת.

במשך 30 שנה, הצטרפנו למשפחת עברון ביום העיון שערכה המשפחה לזכר בנם נתן ז"ל, בן כיתתנו שנקטף באיבו. כשמסגרת זיכרון זו השתנתה – החלטנו אנחנו, "הילדים של יונה", להמשיך ולציין את זכרו במפגש רעים שנתי. לזכור וליהנות "מהיחד" שלנו.

למפגש זה, מידי שנה בשנה, אנו מזמינים גם את משפחת עברון ואיתם "מרגישים" את נתן איתנו .

לאה אילן היא המארגנת, המפיקה, המזכירה והמתאמת וביחד עם אחד מבני "החברה" מחליטה על מקום ההתכנסות והתוכן.

הפעם העבירה לאה את שרביט ההפקה באופן זמני וחד פעמי לאמוץ שורק, אורן ברנהרד - ברנע ושרה אש - בלנקשטיין ואנחנו החלטנו "להלך בשדותינו ולחזור הביתה". לסעד שלנו.

בחרנו להתבונן 41 שנים לאחור, להציץ בגדילה, בהשתנות של "הבית", להשלים עם פרידות סופיות של חלק מהורינו, להרגיש בחסר שבמקום הזה ועם זאת להתמלא ולהתחדש.

את הורינו הוקרנו בביקור "בבית הביטחון" שבסעד התחתית – שם עמדנו שוב נפעמים מאותם צעירים חלוצים שבעוצמתם, כוחם ואמונתם יצרו את היש מאיין ובנו לנו את הבית שלנו, יצרו את ילדותנו.

אורן הוביל אותנו בדרכים המחודשות המסמלות עבורנו את הקבוץ המתחדש – אל מפעל הגזר החדש. חיפשנו את "ברכות החמצון של שלמון" את סככת האבטיחים, הלולים נראו קטנים יותר ועצי התות נבלעו באבק...

במפעל החדש – כשכולנו לבושים בחלוקים לבנים כיאה למתארחים במפעלים מתקדמים, הצליח יענקושי זיון להסביר בד בבד עם רעש המכונות את השינוי, הקידמה והתקווה להתפתחות המערך והצלחתו.

וכמו לפני 41 שנה לא התאפקו ותוך כדי, הושטנו יד והכנסנו אל פינו את אותו גזר כתום מתוק "תוצרת סעד" - להרגיש את טעם הזיכרונות.....

גולת הכותרת של יום זה הייתה ביקור "בבית שקמה" – אצל יונה המטפלת שלנו בעבר הרחוק (כבר אמרנו, לפני 41 שנים...) וכיום – מנהלת הבית והמטפלת בחלק מהורינו.

יונה סיפרה לנו את סיפורו של הבית. אופיו הייחודי, הפעילויות העשירות המתקיימות בו והמחשבה הרבה המושקעת על מנת לתת מענה מיטבי ואיכות חיים מכבדת ומכובדת לחברים המתבגרים.

האהבה לאדם ולמקום – בלטה בדבריה ואשרי הקהילה שזוכה בכך.

הילכנו בשבילים המתחדשים של קיבוץ נוף ילדותנו.

הצחנו, לא הספקנו הרבה, "הבית הכולל הורוד והירוק" עדיין מחכים לנו, שנציץ וניזכר בילדות.

"הרכבת" כבר לא נמצאת וגם החדרים "מימין ומשמאל לבריכה", אבל הזיכרונות... נמצאים – ובשפע.

וכבר אנחנו, "הילדים של יונה" מחכים לא' חול המועד פסח של שנה הבאה....

בשבוע שלפני פסח התחלתי לשמש כרכזת החינוך החברתי לאחר שנה וחצי בהן הוביל גדי את המערכת במסירות רבה.

בצעדי הראשונים בתפקיד מתנגנות בי מילות השיר/תפילה "אנא אלי, עשה אותי כלי לשליחותך" ומתוך כבוד וחיבור עמוק לכל הטוב הקיים מתעצמות בעיקר המילים:

**א-לוהים תן לי את השלווה
להשלים עם שאיני יכול לשנות.
אנא תן לי את אומץ הלב
לשנות דברים שביכולתי.
ואנא תן לי את החוכמה
להבחין בין אלה לבין אלה.**

זוהי השנה הראשונה בה מערכת החינוך היתה סגורה בחול המועד וכל הילדים והמדריכים יצאו לחופשה. לפניכם טעימה קלה מהפעילויות בשכבות השונות ב"חופשת הנקיונות" שלפני החג:

ילדי בית כולל א'-ב': נסעו לטיול ביער המלאכים ומערות בית גוברין. **ילדי בית כולל ג'-ד'**: בילו ב"מיני ישראל". **ילדי המפ"ל**: אתגרו את עצמם בארץ האיילים בגוש עציון. **ילדי החטיבה**: התרוצצו בעקבות החמץ כפי שדווח בשבוע שעבר **והתיכונים שלנו**: יצאו בחול המועד לנחל שקמה. חברי בני עקיבא יצאו ליומיים של מסע לצפון וטיילו בנחל תבור ובנחל אלכסנדר וחזרו מלאי חוויות ובמורל גבוה.

בין לבין התקיימו המכירות הפומביות המסורתיות - חפצי יד שניה ושירותים שונים כגון: תסרוקות, מסאז'ים, קרטיבים תוצרת בית ושאר רעיונות יצירתיים והכל תמורת גולות! אל הצוותים הקבועים הצטרפו חבריה מהתיכון שהיוו כח הדרכה משמעותי ורענן- זו הזדמנות לומר לכולם תודה על ההתגייסות.

אנו עם הפנים לקיץ. מצורף בהמשך לוח תאריכי הפעילויות המרכזיות בחופש הגדול – מומלץ לתלות במקום בולט לעין.

!	
-	
(16)	)
	- -----
-	,
	"

